

Matti Kaipaisen vaalisaarna Pöytyän kirkossa 19.4.2015

Herramme ja Vapahtajamme armo ja rauha olkoon meidän kanssamme!
Nouskaamme kuulemaan tämän pyhän evankeliumia

Joh. 10:1-10 ev 3

Jeesus sanoi:

»Totisesti, totisesti: se, joka ei mene lammastarhaan portista vaan kiipeää sinne muualta, on varas ja rosvo. Se, joka menee portista, on lampaiden paimen. Hänelle vartija avaa portin, ja lampaat kuuntelevat hänen ääntään. Hän kutsuu lampaitaan nimeltä ja vie ne laitumelle. Laskettuaan ulos kaikki lampaansa hän kulkee niiden edellä, ja lampaat seuraavat häntä, koska ne tuntevat hänen äänensä. Vierasta ne eivät lähde seuraamaan vaan karkaavat hänen luotaan, sillä ne eivät tunne vieraan ääntä.»

Jeesus esitti heille tämän vertauksen, mutta he eivät ymmärtäneet, mitä hän puheellaan tarkoitti. Siksi Jeesus jatkoi:

»Totisesti, totisesti: minä olen lampaiden portti. Ne, jotka ovat tulleet ennen minua, ovat kaikki olleet varkaita ja rosvoja, eivätkä lampaat ole kuunnelleet heitä. Minä olen portti. Se, joka tulee sisään minun kauttani, pelastuu. Hän voi vapaasti tulla ja mennä, ja hän löytää laitumen. Varas tulee vain varastamaan, tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut antamaan elämän, yltäkyläisen elämän.»

Ps. 23

Herra on minun paimeneni,
ei minulta mitään puutu.

Hän vie minut vihreille niityille,
hän johtaa minut vetten ääreen,
siellä saan levätä.

Hän virvoittaa minun sieluni,
hän ohjaa minua oikeaa tietä nimensä kunnian tähden.

Vaikka minä kulkisin pimeässä laaksossa,
en pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani.

Sinä suojelet minua kädelläsi,
johdatat paimensauvallasi.

Sinä katat minulle pöydän
vihollisteni silmien eteen.

Sinä voitelet pääni tuoksuvalla öljyllä,
ja minun maljani on ylitsevuotavainen.

Sinun hyvyytesi ja rakkautesi ympäröi minut
kaikkina elämäni päivinä,
ja minä saan asua Herran huoneessa
päivieni loppuun asti.

Hyvät ystävät, seurakuntalaiset!

Tätä pyhäpäivää sanotaan Hyvän paimenen sunnuntaiksi.

Tuttu paimenpsalmi kertoo sanoin paljon tämän pyhän aiheesta - hyvästä paimenestamme Herrastamme.

Psalmia 23 on sanottu psalmien helmeksi, sillä se on ehdottomasti tunnein ja luetuin psalmi. Tuhansien vuosien ajan se on ollut siunaavan turvallisuuden lähde kaikille ikäpolville monissa eri elämän vaiheissa.

Lapset, vanhukset, terveet ja sairaat ovat kaikkina aikoina voineet yhtyä tähän riemulliseen tunnuksen: "Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu."

Tutun psalmin äärellä voi kuitenkin hämmentyä ja joutua ymmälle, jos tekstiä tarkastelee - vähän pintaa syvemältä. Sillä ns jokapäiväiset harmit on yleensä helppo usko Paimenen hoitoon, mutta tiedämme kokemuksesta, että vastoinkäymisillä on merkillinen tapa kasaantua aika ajoin, niin että tulee niitä Paavalin mainitsemia "pahoja päiviä". Niinä päivinä kaikki tuntuu vaikealta, eikä mikään tunnu olevan oikealla tavalla kohdallaan. Juuri silloin saattaa hyvinkin tuntua vieraalta lausua iloisesti, "ettei minulta mitään puutu". Niinä aikoina tuntuu puuttuvan paljon sellaista mitä toivoisi ja haluaisi omassa elämässään olevan.

Tuttu kertomus rippikoulukirjasta puhuttelee nuoria Herran johduksesta, paimenen johduksesta pimeissäkin laaksoissa. Kertomuksessa kerrotaan unesta, jonka joku on nähnyt. "Eräänä yönä näin unta, että kuljin merenrannalla Herran kanssa. Taivaalla välkehti kuvia elämästäni. Huomasin, että niissä kaikissa oli jalanjälkiä hiekassa. Joskus jälkiä oli kaksi, joskus vain yhdet. Elämäni vaikeissa kohdissa näin vain yhdet jalanjäljet ja sanoin: 'Herra sinä lupasit kulkea aina kanssani. Mikset sinä ollut rinnallani, kun tarvitsin sinua kipeimmin?' Herra vastasi: 'Niissä kohdissa, joissa olet nähnyt vain yhdet jalanjäljet, lapseni, minä kannoin sinua.'"

Hyvä Paimen kantaa vaikeina aikoina ja johdattaa pimeissä laaksoissa eteenpäin.

Paljon elämää nähnyt ja kokenut vanhus voi tässä kohtaa sanoa ja yhtyä virren sanoihin: "Kiitos sulle jokaisesta elämäni hetkestä. Kiitos päivän paisteesta niin kuin pimeydestä."

Hyvän Paimenen sauva elämän eri vaiheissa kirkastuu usein meille vasta ajan myötä.

Kuningas Daavid kirjoitti psalmin Raamatun tutkijoiden mukaan tilanteessa, jossa häneltä näytti puuttuvan paljon. Hänen oma poikansa oli asettunut isäänsä vastaan. Ja tämä poika nimeltään Absalom ajoi isäänsä takaa sotajoukkojen kanssa Jordanin virran rannoilla, niin että isä joutui etsimään piilopaikkaa kallionkoloista.

Silloisen Israelin kansan kuninkaan elämästä näytti puuttuvan kaikki normaalin elämän mahdollisuudet. Silloin kuninkaalle Daavidille paljastui jotain syvällistä Herran huolenpidosta. Kun ei mitään puutu, ei puutu pahoja päiviä, kärsimystä ja sairautta - vaan nekin ja juuri ne saa antaa Herran hoitoon, Hyvän Paimenen johdukseen. Herran hyvyys piiryy parhaiten pahojen päivien kautta.

Se on ihmisille se läksy, jota ei voi oppia kevyesti ja helposti. Se asettaa kenen tahansa mielen hiljaiseksi. Papiltakin loppuvat sanat kärsimyksen äärellä vain hyvä paimen voi viedä niissä pimeissä laaksoissa eteenpäin, joissa ei nähdä valoa edes tunnelin päässä.

"Herra on minun paimeneni" on lopulta ajateltuna syvä huokaus, ojennus Herran puoleen. Tekstimme kertoo tänään, että Hän kutsuu lampaitaan nimeltä ja vie ne laitumelle. Laskettuaan ulos kaikki lampaansa hän kulkee niiden edellä, ja lampaat seuraavat häntä, koska ne tuntevat hänen äänensä. Vierasta ne eivät lähde seuraamaan vaan karkaavat hänen luotaan, sillä ne eivät tunne vieraan ääntä.»

Teksti antaa kuvan siitä todellisesta tilanteesta jossa paimenet tekivät työtään lammastarhoissa. Aamun valjetessa lammastarhan portille tuli paimen, joka kokosi omat lampaansa kutsuvalla äänellä, hän huhuili portilla niin että hänen omat lampaansa tulivat lähelle, he tunsivat äänestä oikean paimenen. Kun oma lauma oli koossa, hän vei sen laitumelle. Portille tuli taas toinen paimen ja hänen äänensä perusteella hänen lampaansa tulivat kokoon. Ääni kertoi lampaille, kuka oli hänen paimenensa.

Meille tärkeäksi nousee kysymys: mistä me tunnistamme oikean Paimenen äänen, Herramme Jeesuksen äänen monien äänien ja metelinkin keskeltä?

Onhan meillä monia erilaisia ajatuksia ihmisarvon toteutumisesta, tasa-arvosta, kehitysavusta sen kohdentumisesta, kirkollisista viroista, ehtoollisen vietosta, jumalanpalvelusten sisällöstä, ajankohdasta, kirkollisverosta ja vaikka mistä. Mitä Herramme Jeesus sanoisi näistä asioista vai onko ne kaikki yhdentekevää ja merkityksetöntä höpinään?

Varmaa on, että jääme usein kiinni epäoleellisiin asioihin ja ne saavat liiankin suuren merkityksen, niin että pääasia jää syrjään ja vähemmälle huomiolle.

Vanha viisaus kertoo: että pääasiasta kannattaa iloita ja hakea sekä terävöittää yksimielisyyttä, sivuasioissa voi ja täytyy antaa vapautta ja mutta kaikissa asioissa tulee vaalia ja noudattaa rakkautta. Se on hyvä ohje kaikelle toiminnalle ja päätöksen teolle seurakunnassa ja kirkossa. Sellaista toimintaa ja ääntä Jeesuskin käytti: hän ei pitänyt fariseusten lakihenkisyydestä, raskaiden taakkojen asettamisesta ihmisten noudattamiseksi, hän meni syntisten joukkoon, paransi sairaita sapattina, oli niiden ystävä, joita muut halveksivat, ylitti rajoja, osoitti rakkautta kaikille ihmisille, mutta piti kiinni pääasiasta, oli siinä tinkimätön ja lopulta uhraisi itsensä. Hänellä oli kaikki valta tehdä toisin, mutta hän alensi itsensä ja antoi seuraajilleen esimerkin jolla käännetään sydämiä Herran puoleen.

Hyvät ystävät !

Hyvän Paimenen ääni tulee hyvin ilmi kertomuksessa, joka tunnetaan nimeltä Wesleyn uni. Kertomuksesta nousee esille se mikä vie perille. Vapahtajamme sanat vahvistuvat: Minä olen oikean paimen, seuratkaa minua, mitä te välitätte muista äänistä niin paljon, kuulkaa minua, minä olen tie, totuus ja elämä, kuolemankin voittaja.

Wesleyn uni:

John Wesley (1703-1791) oli anglikaani kirkon pastori Englannissa, hän saarnasi englantilaisen yhteiskunnan köyhille ja syrjäytyneille, oli uuden kirkkokunnan perustaja, Metodisti kirkon.

Hänen kerrotaan nähneen seuraavanlaisen unen:

“Hän oli seisovinaan katoituksen portilla. Hän kolkutti portille ja tahtoi kuulustella, keitä siellä olisi sisäpuolella. “Onko siellä katolilaisia?” hän kysyi. “On, vastattiin, hyvin paljon.” Onko siellä Englannin kirkon jäseniä?” uudisti hän kysymyksensä. “On , vastattiin, “hyvin paljon”, - “Entäs presbyteriläisiä? - On niitäkin, hyvin paljon.” - Mutta onko wesleyläisiä?” On, on hyvin paljon.” Erittäinkin viimeisestä vastauksesta kauhistuneena riensi Wesley taivaan portille, jossa teki samat kysymykset, mutta toisessa järjestyksessä.

“Onko siellä wesleyläisiä?” kysyi hän hätäisen oloisena, - “Ei vastattiin - “Onko presbyteriläisiä? “Ei - “Onko Englannin valtiokirkon jäseniä?” “Ei - “Onko katolilaisia - “Ei”, silloin Wesley kysyi heti ja hätäntyneen kummastuneena, no ketä siellä sitten on”

Vastaukseksi kuului: “Emme tunne täällä mitään semmoista, joita kysyitte. Täällä on ainoastaan Kristuksen nimi tunnettu ja tunnustettu. Meitä on täällä suuri joukko kaikista sukukunnista, kansoista ja kielistä, ja me olemme vaatteemme Karitsan veressä valkaisseet.”

On vain yksi hyvä ja oikea paimen, joka vie perille Taivaan kotiin kuoleman kautta - meidän Herramme Jeesus Kristus.